

az általános salom kiáltásra könnyes szemekkel, ökölboszoritott kezét magasra emelve kiáltott vissza:

— Hazak! Légy szilárd!

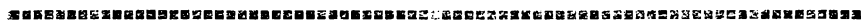
Lőrinc Péter

1) amál: hordár

2) Köszönés = békesség!

3) az ifjúság köszönési módja. Annyit jelent: légy szilárd!

4) piljar: kofa

A gyarmati kérdés

„A német népnek — írja Hitler a Mein Kampf-ban — nincs joga gyarmatokra mindaddig, míg összes fiait közös államba nem gyűjti. Ha a harmadik birodalom határain belül lesznek az összes németek, láthatóvá válik majd, hogy Németország nem bírja őket eltartani, és akkor majd magától értetődő lesz hogy idegen földterületeket követeljen”. Nemrégiben Göbbels az új német biblia fenti kinyilatkoztatását a következő szavakkal egészítette ki: „Nem tudunk sokáig úgy élni, mint most. Az egész világ bőségben él, mi pedig szegény nép vagyunk. El kell, hogy ismerje mindenki jogunkat és szükségünket a gyarmatokra annál is inkább, mert azok rabolták el tőlünk, akiknek azokra nincs szükségük

Nem ütött-e az óra, hogy életbe lépjen az „idegen földterületek birtokbavételének követelése”? A Népszövetségből való kilépés után, a Versailles-környéki szerződések megszegése után, a Rajna-mentő remilitarizálása után „az összes németek szuverenitásáért” folytatták a harcot. Gyakorlatban ez a harc Saar visszacsatolását, Ausztria és a szudéta vidék bekebelezését jelentette. A Mein Kampf programja igazi német pontossággal valósul meg. A „Volk ohne Raun” („A hely nélküli nép”) életteret teremt magának. A szeptember 30-iki események nem jelentik a német területi követelések végét. A szudéta vidék bekebelezése Hitler szerint az utolsó területi követelés volt Európában. Ma Németország egyre fenyegetőbbben és hangosabban gyarmatokat követel magának.

Gyarmatok tekintetében Németországnak mindig nagy nehézségei voltak. Ilyen irányú terjeszkedését akkor kezdte el amikor a gazdagabb földeket más erősebb „gyarmatosító népek” már birtokukba vették. 1876-ban Anglia és Franciaország nagy gyarmatbirodalom felett rendelkeztek. Németországnak ebben az időben egyáltalán nem volt még gyarmata. A gyarmatbirodalmak kialakulását a következő pár szám mutatja:

Anglia			Franciaország		Németország	
	Km2	millió lakos	Km2	millió lakos	Km2	milliólakos
1876	22.5	251.9	0.9	6.0	—	—
1914	33.5	393.5	10.6	55.5	2.9	13.6

Amióta fűjük Németország gyarmatait a területben a bár rú dióit a harminék helyen állt. Legnagyobb gyarmata Tanganyika volt 5 millió lakóssal, azután a német délnyugati Afrika 550.000 lakóssal, Kamerun 2 millió lakóssal stb. A 13 millió gyarmati lakos közül összesen 27 ezer volt német.

Kicélgítheti-e a gyarmatok visszaadása Németországot?

Hitler gyarmatokat követel, mert úgy hiszi, hogy azok megszűnésénél ez új Németország fejlődését gátló gazdasági akadályokat. A német iparnak szüksége van nyersanyagokra, amelyeket csak arany- valutaért kap. Gyarmatai birtokában könnyebben jutna mindezekhez. Azonban a német gyarmatok végtelenül szegények voltak. Tanganyika aranyat, pamukot, kávét és kondert, Kamerun kakaót, pálmeolajat, kaucsukot és banánt termel. Dél-afrika természetesen terület. Németország mai bevitelének csak egy **százalékát** szolgáltatják a régi német gyarmatok. A Völkischer Beobachter világosan írja: „A modern gyáripár alapvető nyersanyagai a szén, vas, pamuk, kaucsuk és réz”, ezek a nyersanyagok pedig vagy nincsenek vagy csak igen kis mennyiségben találhatók a régi német gyarmatokon. De bőven vannak Belgium, Portugália, Hollandia, Franciaország, és Anglia gyarmatain . . .

Gazdaggá tennék-e Németországot más gyarmatok?

Megszüntethetik-e egyáltalán a gyarmatok egy nép nyomorát? Németország, ha gazdag gyarmatokat kapna, hozzájutna sok számúra nélkülözhetetlen nyersanyaghoz, de a nyersanyagok birtokától a nép jólétéig még nagyon hosszú út van. Gondoljunk csak Svájcra, amelynek tulajdvalólag nincsen gyarmata és a nagy gyarmatokkal rendelkező többi országokra. Hogyan magyarázhatnánk meg Anglia kétmilliónyi munkanélküliségét? A gyarmatok általa, hogy olcsó munkaerőt jelentenek az anyaországbei munkásság érdekeit fenyegetik. A gyarmatok — el kell ismernünk — magasabb osztályt jelentenek azoknak a részvénytársaságoknak amelyek a gyarmatokat kizsákmányolják és emelik a szállítók hasznát.

„A béke és igazság nevében követelünk gyarmatokat“.

Mindenkinek tudnia kell, hogy a gyarmati kérdésnek semmi köze az igazsághoz. Gyarmatokat soha senki sem kapott valamilyen jog alapján, hanem mindig erőszakkal szerezték meg. Az utolsó, 1919-es felosztás az erő jegyében történt és minden kísérlet az újbóli felosztásra csak ezen az alapon történhet. A jog és igazság nevében csak a gyarmati népek követelhetik szabadságukat.

A hékének sincs semmi köze az új területi felosztás! az Mindmáig az összes lényeges változások háborúk eredményei voltak. És az ellenfelek viszonyában semmi változás nem történt azóta. A piacokért és a nyersanyagok forrásáért való harc csak még tovább kiterjedt és a gyarmatok hékés felosztásának eszméje utópia. A gyarmatok fejlődése azt mutatja, hogy a gyarmati vezetőtársak gazdasági érdekei minden háború nélküli új felosztás lehetőségét kizárják.

Hajdu Vilmos